

Гілка та свічка (переклад з російської мови Любові Васеніної) - Джерело

Написав ЯнинаК

Понеділок, 11 жовтня 2010, 16:00

"Тростини надломленої не переломить, льону тліючого не загасить, доки не установить правосуддя" (Матф.12:20)

Яка чудова яблуня у квітах,
Зодягнена в білесеньку фату!
До неї тягне так, немов магнітом -
Щоб аромат вдихнути, до неї я іду.

Гілля не видно - білим-біло...
До дерева по волі тяглась моя рука.
О, ні, я зло зробити не хотіла -
Лиш доторкнутися до квітів я могла.

Але уже за мить той дотик мій
Одну з тоненьких гілочок зламав.
Можливо вітер надломив її,
Чи просто мало сили букет чарівний мав.

Для неї раптом згасло світло дня,
І гілочка, що я зламала, впала.
Цвіт яблуневий не змінився, та життя
В ній не було. Одною гілочкою менше стало...

Тут інший день у пам'яті постав:
Морози... грудень... ранній вечір взимку
Прийшов в мій дім, одну мене застав,
Смеркало. І тоді я запалила свічки.

Весело спалахнули ті вогні
І проти темряви боролися сміливо,
Хоч не світили, як сонце в ясні дні,
Але м'яке тепло в оселю віддавали, як уміли.

Сестрички-свічки вишикувались в ряд,
Немов-би язичками розмовляли,
Прекрасним був палаючий наряд,
Але в одної - світло гірше стало.

Хотілося мені поправити ту свічку,
Щоби горіла легко вона й ясно.
Затріпотіла, зметнулась світла стрічка -
Зітхнула тихо свічка... і погасла.

Моя поспішність та необережність рук
Горіти свічці тій слабенькій не дали.
Потухшою вона стояла між подруг,

Написав ЯнинаК
Понеділок, 11 жовтня 2010, 16:00

Й помітнішими стали тіні на стіні.

Гілка та свічка... Ні цвіту, ні вогню...
Не трапилось, звичайно, великої біди,
Та це для мене є уроки із жалю, -
У академії життя навчання має йти.

І гілка яблуні сильніше квітла б ще,
І свічка довго дихала б теплом,
Коли б необережністю я вже
Не втруtilась, що обернулось злом.

Та не про гілочки і не про вогонь
Нехай почує той, хто вуха має -
Є в світі справжній біль, бо смуток той -
Душа, що зламана, мов свічка та згасає...

Вони горіли із останніх сил,
Цвіли несміливим духмяним цвітом першим,
Але хтось їх зламав та затушив
Без крапельки жалю за почуття вже вмерші.

Як просто - зламати чи згасити
Вчинком нерозумним чи то словом,
А треба чуйним серцем розуміти,
Людей любити з терпінням Христовим.

Надломленого Він би не зламав,
Ледь тліючого Він не погасив би,
І хто спіткнувся із Христом, не впав,
Слабкого Він би не позбавив сили.

Спаситель словом міг душі лікувати,
Він простягав упавшим грішникам долоні,
Він рани їх спішив перев'язати,
Душам давав живий надії промінь.

Спасені Господом - і я, і ти,
Повинні на Ісуса бути схожі,
Допомагати душам квітнути й рости,
Щоб видимий Ісус став в нас, Син Божий.

Нам люблячими бути Бог велить,
Щоб всіх, хто з нами поряд, ми зігріли,
Надломлені щоб знову квітнути могли,
І ті, хто гаснуть, знову щоб горіли.

Гілка та свічка (переклад з російської мови Любові Васеніної) - Джерело

Написав ЯнинаК

Понеділок, 11 жовтня 2010, 16:00

2009